

ZAGAMANE OVCE

IVAN ŠTUHEC

Zakaj ob družinskem zakoniku ni uspelo eni najbolj orkestriranih agitpropovskih mašinerij, kar smo jih doživeli v samostojni Sloveniji?

V dneh referendumске kampanje je čistunsko in pravičniško nebo slovenskega novinarskega ceha zatemnila hoja po robu. Iz omare se je zvalil udbovski dosje Mitje Meršola, ki je v angleški maniri džen-telmena metuljčkal po *Delu*, sedaj pa po parlamentu v Jankovičevi Pozitivni Sloveniji. Da so se ob njegovem primeru stresle hlače še ka-kšni desetini drugih, ki privilegirano vedrijo po slovenskih medijskih hišah, ni posebna skrivnost, saj je kdo izmed njih napisal celo kakšno knjigo o svoji vohunski domovinski dolžnosti iz Titovih časov. A najhujši udarec je ta ideološko impregniran ceh doživel v nedeljo zvečer, ko se je v državnem volilnem štabu pričelo izpisovati, da eni najbolj orkestriranih agitpropovskih mašinerij, kar smo jih doživeli v samostojni Sloveniji, ni uspelo večine Slovencev in Slovenk, ki so šli na volišča, prepričati, kako human da je novi družinski zakonik.

Takšnega jecljanja in zadreg, kot so jih zmogli novinarji na ta večer, že dolgo nisem slišal. Čez kratka poročila ob devetih so na nacionalnem radiu uspeli spustiti v treh minutah obvestilo o pro-metni nesreči na Primorskem in o tem, da je že vse odstranjeno. Pri tem pa so povozili kar dve izjavi zmagovalcev referendumа. Zadrege, izmotavanja, nova natolcevanja in povezovanja z vladnimi ukrepi, nova norčevanja in potiskanje referendumskega izida v zadnje dele informativnih oddaj so po grenkem porazu skušala zmanjšati ceho-vsko sramoto.

Glavni zapravljivec proračunskega denarja iz Pahorjeve vlade, ki so mu propadli vsi zakoni, profesor Svetlik, je narod prepričeval, da žal ne razume uravnoteženosti med individualnimi in solidarnimi vrednotami, zato se mu piše črna prihodnost. In vsa t. i. stroka, ki je imela ves čas na razpolago cele plahte časopisnih strani, nam znova hiti dopovedovati, kako je zmagal tradicionalizem, konzervatizem, homofobizem in seveda katolicizem. Tem ideologom je beseda »na-prednost« tako zamračila pogled, da niso več sposobni uvida, da ni in nikoli ne bo ne isto in ne enako dva moška ali dve ženski nasproti moški in ženska. Ne vem, kaj ima s tem dejstvom opraviti katolištvo, ravno toliko kot z dejstvom, da voda ni enako in isto kot led.

Če v Ljubljani ne bi bilo nadomestnih županskih volitev, bi se referendumска razlika povečala za dodatnih pet do deset odstotkov, pri čemer je potrebno dodati, da je tudi del Jankovičevih volivcev preveč naturščikov, da bi podprli zakon, ki podpira biseksualnost.

Medijske hiše, Svetlikova ekipa, t. i. nevladne organizacije isto-spolno usmerjenih oseb in stranke, združene pod besedo »ZA«, so preprosto šli čez rob mere dobrega okusa in zdrave pameti. Zadnja dva strela v koleno pa so si dali s *Cicibanom* in *Viktorji*. Tako je zmaga bila na strani Primca in njegove civilne družbe, ki se po pravici tako imenuje. Kajti bistvo civilne družbe je, da je kadrovsko in finančno neodvisna od državnih jasli in da je njen dobršen del aktivnosti prostovoljen. Nevladne organizacije, zagovornice zakona, ki so prijavile referendumsko kampanjo, in tiste, ki so jo podpira-le, so močno obešene na državni proračun. Ali drugače povedano: gospod Svetlik jih je dobro plačal, da so delali za njegov propadli projekt. Morda pa je bil ključ do zmage ravno to, da so eni delali s srcem in globokim prepričanjem, drugi pa za denar in s ciljem, da nasilno spremenijo miselnost slovenske družbe, in to v imenu človekovih pravic.

Izid referendumа sploh ni bistven za katoliško skupnost v tej deželi, ker katoličan, ki svojo vero resno jemlje, tako ali tako ve, kaj je zakon in kaj družina. Izid referendumа je preprosto bistven za razumnost v tistih odnosih, ki pomembno vplivajo na posameznika in širšo skupnost. Za katoliško skupnost je pomembno, da se je prvič po drugi svetovni vojni, ko je bila njena civilna družba likvidirana in pregnana, tako organizirala in nastopila, da je odslej z njo potrebno računati z vso resnostjo. Z zmago na tem referendumu je slovenski katoličan in državljan postal definitivno svoboden vernik v svobodni državi. Zagovorniki svobode, vsaj tako mislijo o sebi, da so, so mu hoteli natanko to prepričati, torej da bi bil in postal enakopravno svoboden v javnosti. To so skušali doseči tudi s tem, da so kristjane laike predstavljali kot podaljšano roko cerkvene hierarhije, kot da ni-majo svoje glave in pameti. Tisti, ki radi kristjane zmerjajo kot ovce, so nenadoma ugotovili, da če te gredo iz staje, naenkrat postanejo preveč nevarne za libertarno ideologijo, zato jih je bilo potrebno razglasiti za zagamane.

Psi čuvaji te svobode (mediji) so ob tem postali malomeščanski pudli iz prestolnice, ki jim ne bi nič škodovalo nekaj pomladnega ruralnega vonja po gnoju, da bi dojeli, kje živijo, in da bi njihov viktorski glamur zadišal po malo več pristnosti.

(Po Družini)

Rebalans proračuna

Vlada sprejela rebalans le-tošnjega proračuna in ga poslala Državnemu zboru. Vlada pou-darja, da je njegov cilj znižanje primanjkljaja na tri odstotke BDP-ja. »Tako je zdaj meja odhodkov, ki jo lahko dosežemo, če želimo doseči cilj triodstotnega primanj-kljaja, 9 milijard in 14 milijonov. To je skupni znesek predvidenih odhodkov v predlogu rebalansa državnega proračuna,« pojasnjuje finančni minister Janez Šušteršič. Glede na to, da varčevalni ukre-pi še niso usklajeni s socialnimi partnerji, bo na rebalans še ve-dno mogoče vlagati dopolnila. »Vsak dan, ki ga pridobimo, če prej pridemo do operativnega proračuna, pomeni, da bomo več privarčevali in da bodo ne-kateri ukrepi za reze lahko mi-lejši. Če bomo odlašali, pa bodo ukrepi na koncu bistveno trši,« je poudaril premier Janez Janša. Vlada je pripravila tudi nabor ukrepov, s katerimi bi zagotovi-la dodatne prilive v proračun. Med drugim bi zvišala nekatere davčne stopnje, uvedla obdavči-tev več vrednih nepremičnin in v dohodninsko lestvico dodala nov davčni razred. Tako sindika-ti in delodajalci se strinjajo, da so

ukrepi za povečanje proračunskih prihodkov primerni in nujni. A prvi pogrešajo več konkretnosti in poguma. »Pri teh ukrepih je bilo opaziti nekaj zadržanosti. Škoda. Ker če bi bili tako pogumni, kot so ukrepi na odhodkovni strani, bi zelo hitro lahko dosegali do-bre cilje in zavarovali obstoj naše družbe,« je prepričan predsednik Pergama Janez Posedi.

Delodajalska stran medtem meni, da je bil storjen korak na-prej. »Stran, ki jo bodo ti ukrepi bremenili, bolj podpira te ukre-pe kot sindikalna stran, ki gle-de teh ukrepov pravzaprav ne bo čutila nobenih posledic,« je ob tem dodal generalni sekretar Združenja delodajalcev Slove-nije Jože Smole. »Imam obču-tek, da vlada neko prepričanje, predvsem na delojemalski strani, ki ni realno, da bi lahko z ne-katerimi dodatnimi viri, davki, odpadel niz ključnih ukrepov za uravnoteženje proračuna na odhodkovni strani. Mi moramo storiti oboje, če želimo uravno-težiti proračun,« pa je opozo-ril minister za delo, družino in socialne zadeve Andrej Vizjak. A varčevalni ukrepi ostajajo trn v peti sindikatom. Med drugim so

izhodišča za socialni sporazum popisali le trije predstavniki delo-jemalske strani: Slovenska zveza sindikatov Alternativa, Zveza de-lavskih sindikatov Slovenije - So-lidarnost in Zveza reprezentativ-nih sindikatov Slovenije. Ostale sindikalne centrale, ki izhodišč še niso podpisale, menijo, da gre za dobro podlago za dialog, da pa bi se bilo treba najprej dogovo-riti o predlogih za uravnoteženje državnega proračuna. Nekateri so namreč zanje nesprejemljivi. Na mrtvi točki medtem ostajajo pogajanja med vlado in sindika-ti javnega sektorja, glavna zavora so še naprej plače v javnem sek-torju. Sindikalist Branimir Štrukelj meni, da država ne popušča in želi nesprejemljivo poseči v pla-če, minister za pravosodje in jav-no upravo Senko Pličanič pa, da sindikati niso čisto enotni. Upa, da bo do dogovora prišlo v priha-jajočem tednu.

Medtem je vseh sedem sin-dikatov Konfederacije sindika-tov javnega sektorja Slovenije, ki skupaj združuje 74 tisoč javnih uslužbencev, napovedalo sodelo-vanje v stavki proti varčevalnim ukrepom vlade, ki naj bi bila 18. aprila.

Ob dnevu zastave

Slovesnost ob dnevu zastave je tudi letos pripravilo društvo Heral-dica Slovenica. Prireditve društvo organizira v spomin na 7. april 1848, ko je bila na zgradbi na Wolfovi ulici v Ljubljani prvič izobešena sloven-ska zastava. Študent prava **Lovro Toman**, kasneje poslanec v dunajskem parlamentu, je tisti dan s prijatelji pri gostilni Zlata zvezda na Wolfo-vi ulici v Ljubljani razvil slovensko zastavo. Šlo je za protest proti nem-ski zastavi, ki so jo istega leta na ljubljanskem gradu izobesili privrženci Nemcev.

Zastavo z belo, modro in rdečo barvo smo Slovenci dobili v marcu 1848, določili pa so jo slovenski izobraženci na Dunaju. Barve za sloven-sko zastavo so bile vzete iz kranjskega grba, saj je bil kranjski grb moder orel z rdečimi šapami na beli podlagi.

Na letošnji prireditvi je bil prisoten tudi minister za notranje zadeve Vinko Gorenak. V nagovoru je pozval k enotnemu in tvornemu sodelo-vanju pri iskanju izhoda iz gospodarske krize. Dejal je, da vsi vemo, da se je tudi Slovenija znašla v primežu svetovne gospodarske krize, pa tudi drugih težav, ki so posledica nekaterih napačnih dejanj v preteklosti.

»Zadolževali smo se in bilo je lepo. Bilo je lahkotno,« je dejal mini-ster in dodal, da imamo danes na izbiri dvojce, in sicer ali stisniti pasove

za boljši jutri ali pa se še malo zadolžujemo, »dokler dokončno ne poči, in pristali bomo na trdnih tleh, odvisni od tuje miloščine«.

»In če bo temu tako, potem lahko to zastavo snamemo in spravimo, pa naj čaka na boljše čase? Ne, tega slovenska zastava pač ne simbolizi-ra,« meni Gorenak, ki je ob tem pozval k ukrepanju »tudi zato, da bo ta naš ponos in naš simbol še dolgo plapolal v vetru«.

Sprememba ustave

Predsedniki parlamentarnih strank soglašajo z uradnim za-četkom postopka spremembe ustave z vnosom fiskalnega pra-vila o uravnoteženih javnih fi-nancah.

Premier Janez Janša je po srečanju predsednikov povedal, da je fiskalno pravilo na ustavni ravni temelj stabilnega razvoja Slovenije in pomemben signal države svetu, da gre za stabilno okolje. To bo imelo po njegovih besedah neposredne pozitivne posledice zaradi znižanja cene zadolževanja.

Poslanci naj bi najverjetne-je še na sredini seji Državnega zbora tako uradno začeli po-stoppek spreminjanja 148. člena najvišjega pravnega akta v drža-vi.

Janša pravi, da vnos fiskal-nega pravila v ustavo sicer ne pomeni prepovedi referendu-ma, gre pa za dodatno sidro za presojo ustavnega sodišča glede referendumov o zakonih, ki sle-dijo cilju fiskalnega pravila. Vse-eno pa Janša v spremembi usta-ve ne vidi jamstva, da se bo moč referendumom o teh temah v prihodnje izogniti.

Premier vseeno ocenjuje, da bi bila najbolj logična pot, če bi Državni zbor najprej po-trdil spremembo ustave, nato pa sprejel še paket ukrepov za uravnoteženje javnih financ. Tem že grozi referendumsko od-ločanje.

VTISI IZPOD TRIGLAVA

Življenje novo se budi

(Od našega dopisnika)

Pretekla zima nam ni postregla z obilnim snegom, vendar je kljub temu pomlad nadvse pričakovana tudi letos. Začela se je s kar toplimi popoldnevi, ni si pa mogla privoščiti, da bi postavila na laž staro ljudsko vremensko modrost, ki pravi: »Zelen božič, bela velika noč.«

Pa ni bilo nobene panike, ker je sneženje bilo bolj simbolično: padalo je, na tleh se pa ni prišlo. To v nižinah, ker Kamniško Savinjske Alpe, ki so iz ljubljanskega

konca najbolj vidne gore, so bile lepo pobeljene. Pa verjetno tudi ne za dolgo, ker jih bo prvo sonce spet spravilo v rjavosive barve. Vendar: snežilo je, pa amen!

Po večmesečni zimski suši je tudi dež obiskal ta del zemlje in spodbudil rastlinsko kraljestvo, da požene in namesto belih ali rjavih površin pokaže žive

zelene odtenke listov in vej. Ksaver Meško ni kar tako, religiozno pesniško spisal velikonočno pesem, v kateri se

življenje budi, brsti zelenje, cvet dehti in ptičke pevke žvrgole, se vesele, Boga slave. Veselo razpoloženje zaradi zmage življenja nad smrtjo je združeno z vstajenjem narave po zimskem zatišju. Malo je kljub temu zmešalo načrte, ker so morale vstajenske procesije ali spremeniti pot ali potekati kar v cerkvi, se je pa zato jutro velikonočnega ponedeljka pokazalo v vsej sončni lepoti, brez vsakega oblaka. In prepričal še zadnje dvomljivce ali bi »šli v Emavs« k sorodnikom in prijateljem, ali ostali »za pečjo«, ker sta pred soncem kar močno pritisnili mrz in slana.

Manj razveseljiva je politična pomlad, ker prihaja iz hude zime, kamor je Slovenijo pahnila prejšnja vlada. Pravim da ni razveseljiva, ker so za tako zavoženo gospodarstvo potrebni drastični posegi, ki jih navaden človek težko razume. Predvsem ne more razumeti, ker je videti, kot da mora veliko luknjo v državni blagajni napolniti prav on, ki si je že itak zategnil pas (med drugim: prijatelj Juan v turistični agenciji je povedal, da je za prihodnje prvomajske praznike zelo padla prodaja turističnih paketov v rangu med 300 in 2.000 evrov. Paketi od 3.000 evrov naprej pa gredo v prodajo s tako lahkoto kot vedno). Torej bi se našel denar še kje drugje, ne samo v žepih policistov, učiteljev in drugih, ki morajo svoje družine preživljati z eno plačo, ker je sozakonec eden izmed več kot sto dvajset tisoč brezposelnih. Z znižanjem plače, ukinitve regresa, znižanju doklad za prehrano, za prevoz, za otroški dodatek, s povečanjem delovnih obveznosti za isto (nižjo!) plačo, z zmanjšanjem števila dni dopusta in še marsikaj v obdobju dveh let, je zelo lahko napolniti luknjo v državni blagajni, a to na papirju. Realno pa je težko dosegljivo, ker bi znalo v družbi zaškripati. Če ne prej, na prihodnjih volitvah.

Kjer ni, še vojska ne vzame, so že davno pogruntali ljudski modreci.

GB

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Da se položaj zapleta, zgleda obrabljen fraza. A je vedno bolj aktualna in postaja skoraj tragična. Toliko zavoženih položajev, toliko zadanih udarcev in odprtih ran, da normalen človek že ne more imeti več jasnega pregleda na celotno argentinsko stvarnost. Ob tem je zanimivo, da vse fronte odpira vlada sama. Kot da bi bil spopad edini način, s katerim se more povezati z družbo.

Sporni podpredsednik. Gotovo zadnje dni središče pozornosti zaseda podpredsednik Amado Boudou. Odkar so časnikarji odkrili možne povezave med njim in družbo, ki trenutno upravlja veletiskarno, ki je bila last družine Ciccone, in se je sprožil zadevni sodni postopek, vsi gledajo, kaj bo iz tega. Bistvo je, da podpredsednik zanika, da bi imel kakšne zveze s sedanji lastniki in sploh, da bi poznal človeka (Vanderbroele), ki danes vodi podjetje. Sodne raziskave pa so pokazale, da je z njim tesno povezan, saj mu je ta (Vanderbroele) celo plačeval najemnino njegovega stanovanja, ko je bil še minister, in storitve kabelske televizije. Boudou o tem sploh več ne govori in ničesar ne razlaga, temveč se brani z napadom. Obtožuje vodjo tožilcev (Esteban Righi, slavne preteklosti za časa najbolj levičarskega peronizma) in predsednika buenosaireške borze (Adelmo Gabbi, velik prijatelj vlade), da sta ga v tej zadevi skušala podkupovati. Seveda ne predstavi nobenega dokaza in celotna verzija je kaj malo verjetna. A tako je in spričo molka gospe predsednice lahko smatramo, da ona doslej soglaša z njegovo strategijo. Dokazi se kopičijo, nove obtožbe padajo, a podpredsednik vztraja na svojem mestu in v svojem zatrtjevanju. Zanimivo je zadržanje ministrov, ki en dan branijo osebe, ki jih Boudou napada, naslednji dan pa zagovarjajo podpredsednika. Razkol v vladi v tem oziru je vsak dan vidnejši in le železna roka predsednice jih drži združene. Kako se bo to končalo? Težko je predvideti. Vlada je že začela pritiskati na sodnika in na tožilca in vsi vemo, kaj to pomeni.

Sporni petrolej. Te dni je prihitel v Argentino predsednik španskega podjetja Repsol, ki je večinski lastnik petrolejske družbe YPF. Antonio Brufau je imel namen, da se sestane z argentinskimi oblastmi, da se dogovorijo o nadaljnjem razmerju in delovanju. Razne province so v zadnjih tednih ukinile vrsto koncesij za izkoriščanje petrolejskih ležišč. Razlog je, da

družba ni izvedla potrebnih in dogovorjenih investicij. Z odvzemom koncesij so zagrozili tudi brazilski Petrobras, a so se takoj sestali pod pritiskom brazilske vlade. Kot se vztrajno govori, ima vlada namen, da bi največjo petrolejsko družbo ali znova podpržavili, ali pa jo dali v roke neki prijateljski skupini. Časopisi so celo omenjali možnost, da bi jo država sama odkupila z denarjem pokojninskega sklada. Kot smo že zapisali, je res, da družbe niso investirale v iskanje novih ležišč, in da je celotna petrolejska struktura zastarela. A to ni novost, saj so razni strokovnjaki iz opozicije vsa ta leta opozarjali na to negativno dejstvo. Vlada se je zmigala šele, ko je začelo primanjkovati deviz za uvoz goriv. V konflikt s Španci pa je prišla, ko ti niso hoteli »pod cenom« prodajati (darovati) bencina za državno letalsko družbo. V tej zadevi je prav te dni sodišče dalo prav letalskim družbam, da vlada ne more od njih zahtevati takih cen. Mimogrede omenimo, da je samo lansko leto Aerolineas Argentinas imela zgubo v višini 805 milijonov dolarjev. Naj to zgubo krijejo petrolejske družbe? Spor se bo seveda nadaljeval, usoda YPF pa je zavita v jesensko meglo.

Sporni principi. Mnogo se očita sedanjemu režimu, da razen imena nima ničesar, kar bi ga vezalo na peronizem. A gotovo v polnosti vrši Peronov (zelo kritizirani) princip: »Za prijatelje vse, za sovražnike niti pravice!« To človek sklepa, ko vidi, s kakšnim besom nastopa ob različnih primerih. To je bilo jasno, ko je telefonski družbi Movistar napovedala »najhujše kazni«, ker jim je za nekaj ur padel sistem (sumijo celo sabotažo), medtem ko za razna železniška podjetja, ki že leta kršijo mnogotere točke pogodb in ljudi prevažajo v nečloveških pogojih, ni nobene kazni. Stalni napadi na vlado avtonomnega mesta Buenos Aires dokazujejo isto. Celotno zadnje neurje, ki je grozno prizadelo del prestolnice in okoliš, je bila priložnost za to obračunavanje. Jasno: prenos podzemskih železnic in mestnega transporta je še v zraku, zaradi česar vlada kar besni. Opozicija pa ob nobenem številnih zapletov ne najde skupnega nastopa in ne zna izkoristiti vladnih spotikov. V takih okoliščinah smo se spomnili (praznovali?) 30. obletnico malvinske vojne, katere rane so še vedno globoko zasekane v narodno telo. Tudi to skuša vlada izkoristiti v svoje politične namene.

Nagrada »Vstajenje« Marjanu Pertotu

Tudi letos bodo v Trstu podelili literarno nagrado Vstajenje. Namenjena je zamejskim in zdomskim pesnikom, pisateljem in znanstvenikom, ker ustvarjajo v težjih razmerah kakor v matični domovini, imajo manjši odziv in navadno tudi ne dosežejo nobenega drugega javnega priznanja.

3. aprila 2012 se je na sedežu Slovenske prosvete v Donizettijevi ulici 3 v Trstu sestala komisija literarne nagrade »Vstajenje« v sestavi prof. Lojzka Bratuž, prof. Robert Petaros, prof. Zora Tavčar, prof. Diomira Fabjan Bajc, prof. Neva Zaghet, prof. Magda Jevnikar in urednik Marij Maver.

Pregledala je šestnajst del zamejskih in zdomskih avtorjev z letnico 2011. Odločila je, da nagrado prejme **Marjan Pertot** za knjigo **Lepa Vida ob Srebrni reki**, ki so jo lani izdali založba Mladika, Knjižnica Dušana Černeta in Slovenski gledališki muzej iz Ljubljane. Pertotu bodo nagrado izročili prihodnji ponedeljek, 16. t. m.

Marjan Pertot, poklicni knjižničar, ki je leta 1981 dal pobudo za ustanovitev Knjižnice Dušana Černeta kot oddelke Slovenske prosvete, se že vrsto let pogloblja v dejavnosti zamejskih in zdomskih Slovencev. Izdal je več bibliografskih knjig: Bibliografijo slovenskega periodičnega tiska v Italiji. Maj 1945-december 1980 (1983). Bibliografijo slovenskega tiska v Argentini. 1945-1987. I. del (1987), Bibliografijo slovenskega tiska v Argentini 1945-1990 II. del, časopisje (1990), Slovensko bibliografijo za Veliko Britanijo. 1. 1. 1975-1. 5. 2000 (2000), Slovensko bibliografijo za Kanado. 1932-2007 (2007). Pripravil je tudi dve publikaciji na gledališko tematiko: V domovini Jake Štoke. Amaterska gledališka dejavnost na Proseku in Kontovelu 1863-2004 (2004), Slovensko gledališče v Argentini. Ob 60-letnici zdomskega

gledališkega delovanja 1948-2007 (2008).

Lepa Vida ob Srebrni reki je sad dragocenega raziskovalnega dela, ki osvetljuje tudi zelo malo znano in neraziskano kulturno delovanje prvih slovenskih, v glavnem primorskih emigrantov v Argentini.

Delo temelji na požrtvovalnem in garaškem zbiranju podatkov in opisu gledališkega poustvarjanja, ne glede na ideološko in politično usmerjenost obravnavanih skupin, ki so v teku časa obogatile in ohranjale kulturno življenje Slovencev v Argentini.

Nagrada Vstajenje se podeljuje že 49 let. Dne 19. septembra 1963 so se zbrali v Trstu na sedežu Slovenske prosvete, ul. Donizetti 3, predstavniki zamejskih demokratičnih in katoliških organizacij, revij, časopisov, Mohorjeve družbe iz Gorice in Celovca in na pobudo duhovnika in pesnika dr. Stanka Janežiča ustanovili Literarno nagrado »Vstajenje« v Trstu. Namenjena je zamejskim in zdomskim pesnikom, pisateljem in znanstvenikom, ker ustvarjajo v težjih razmerah kakor v matični domovini, imajo manjši odziv in navadno tudi ne dosežejo nobenega drugega javnega priznanja. Nagrado dobi delo, ki je na umetniški višini, temelji na vrednotah zahodnoevropske kulture in krščanstva, znanstveno delo pa na trdnih znanstvenih osnovah, izšlo pa je v letu pred podelitvijo nagrade.

Nagrada se bo podeljevala v velikonočnem času, zato se imenuje »Vstajenje«. Seja za določitev nagrade bo na veliki teden, sklicuje jo predsednik, odločitve se sprejemajo z večino glasov. Nagrada je enkratna.

Na sestanku je bil izvoljen odbor petih članov, ki bo skrbel za nagrado in jo podeljeval. Izvoljeni so bili: ravnatelj dr. Anton Kacin, pisatelj in častnikar Franc Jeza in prof. Martin Jev-

nikar iz Trsta, dr. Rafko Vodeb, duhovnik, pesnik in profesor v Rimu in pisatelj Lev Detela z Dunaja. Ker ima prof. Martin Jevnikar najboljši pregled nad zamejsko in zdomsko literaturo, ki jo zbira in o njej poroča na Radiu Trst A, v Mladiki in Literarnih vajah, postane predsednik in pošlje odbornikom vsako leto mesec dni pred sejo za nagrado seznam knjig, ki so izšle v zadnjem letu. Komisija je neodvisna od strank in društev, sama se dopolnjuje in sama skrbi za denar in podelitev nagrade.

V teku let se je sestava komisije spremenila zaradi odhodov, starosti ali smrti. Komisijo danes sestavljajo: Lojzka Bratuž (predsednica Komisije), Marij Maver, Diomira Fabjan Bajc, Robert Petaros, Zora Tavčar, Neva Zaghet in Magda Jevnikar.

Prvih deset let sta prof. Martin Jevnikar in dr. Anton Kacin hodila po Trstu in Opčinah in pri trgovcih prosila denarne prispevke za nagrado. Vsako leto sta nabrala 50.000 lir in to je bila nagrada. Od 1973 poklanja denar Zadruga kraška banka na Opčinah in nagrado podeljuje njen predstavnik.

Nagrada Vstajenje je tudi stalno povezana z delom slovenske skupnosti v Argentini. Večkrat je bila podeljena našim kulturnim delavcem. Prejeli so jo: 1964 Ruda Jurčec za knjigo spominov Luči in sence, I. del; 1965 Franc Dolinar za eseja o Slomšku in Grivcu v Meddobju 1963-65; 1967 Vinko Brumen za knjigo esejev Iskanja; 1985 France Papež za zbirko Dva svetova; 1987 Franc Sodja za Pisma mrtvemu bratu; 1989 Zorko Simčič za knjigo Trije muzikantje ali povratek Lepe Vide; 1993 Tone Brulc: Vardevanje angelčka in 2008 Marko Kremžar za pričevanje delo Časi tesnobe in upanja ter za življenjsko delo.

DUHOVNIŠKI JUBILEJ

Biseromašnik - prelat Milan Povše

Letošnje leto je bogato v raznih obletnicah, med katere spada tudi biserna maša g. Milana Povšeta. Jubilant je znan v naši skupnosti, čeprav ga je duhovniški poklic popeljal med argentinske vernike, med katerimi je pastiroval od vsega začetka pa do sedanjih dni.

Mnogo je primerov slovenskih duhovnikov, ki so vse svoje življenje in sposobnosti darovali ljudem in deželi, ki je naše begunce tako ljubeče sprejela v težkih letih naseljevanja. Ti naši duhovniki so gradili cerkve, ustanavljali šole in zavode, pospeševali izobraževanje in še marsikaj. To je manj znana stran slovenske prisotnosti v Argentini in bi bilo treba tudi o tem delu napisati kakšno študijo.

V članku, ki mu ga je posvetil naš verski tednik Oznanilo je zapisano, da je bil jubilant rojen v Trebnjem na Dolenjskem, 13. decembra 1921. V družini je bilo devet bratov in sester. Gimnazijske študije je začel v Ljubljani in jih končal z maturo v Italiji (1946). Bogoslovne študije je opravil v Slovenskem begunskem semenišču (najprej v Italiji, nato v San Luisu). Za duhovnika je bil posvečen 13. januarja 1952 v cerkvi Marije Pomočnice v Don Boscovem zavodu (Ramos Mejía), ko je škof Rožman skupaj posvetil enajst novomašnikov. Inkardiniran (vpisan) je bil v Ljubljansko nadškofijo. Deloval je najprej v nadškofiji La Plata: bil je kaplan v župniji sv. Jožefa (1952-1954) in župnik na župniji Santa Rosa de Lima, kjer je sezidal moderno župnišče, postavil kapelo pri podružnici in tri farne ljudske šole (1955-1973). Od leta 1973 deluje v škofiji Chascomús. V obmorskem kraju Mar de Ajó je poskrbel za restavriranje cerkve sv. Marjete Marije Alakok, zgradil župnišče in župnijsko dvorano ter zgradil cerkev v La Lucila in v San Bernardo (Nuestra Señora del Buen Viaje in Nuestra Señora de Fátima).

V naselju Nueva Atlantis (Mar de Ajó) je zgradil cerkev Nuestra Señora de los Dolores y Santo Sepulcro; ta cerkev je del kompleksa skupaj z veličastnim križevim potom (pri vsaki postaji je velik cementni križ), kjer veliko turistov, bodisi osebno opravlja to pobožnost, bodisi, da se pridružijo skupni molitvi križevega pota na vsak prvi petek v mesecu

ob treh popoldne. Poleg rednega dela na fari, se posebej posveča dušnemu pastirstvu med turisti.

Po 46 letih se je prvič vrnil v Slovenijo in maševal na kraju vrnjenih in pobitih domobrancev. Ob spominu na ta obisk je dejal: »Na tem kraju bi bil lahko tudi jaz skupaj z mrtvimi domobranci!«

Sv. oče Benedikt XVI. ga je ob 90-letnici življenja in ob 60-letnici mašništva imenoval za papeškega častnega prelata. Odlikovanje mu je letošnjega januarja izročil njegov škof, v Chascomús, mons. Carlos Malfa.

Ceprav z dušo in telesom posvečen argentinskim vernikom, nikakor ni pretrgal stikov s slovensko skupnostjo. Nekajkrat v letu rad pride v Slovensko hišo na duhovniške sestanke. Ob teh priložnostih je gospod Milan precej nadpovprečno daroval za Slovensko hišo in v dobre name. Je tudi stalen naročnik našega tiska, tudi Svobodne Slovenije, katere naročnino zvesto plačuje, vedno vnaprej, in še rad doda kakšen dar. Bog mu povrni nesebično in velikodušno dobroto!

Ob visokem jubileju mu je posvetil pozornost tudi argentinski verski tednik »Cristo hoy«, ki je na posebni strani opisal njegovo življenjsko zgodbo, začeni z njegovim slovenskim izvorom in begom pred komunizmom. V članku poudarja vse ogromno delo, ki ga je g. Milan opravil kot duhovnik.

Gospodu biseromašniku čestitamo, da mu je Bog dal dočakati visok duhovniški jubilej! Želimo mu lepo starost in zdravja, da bi se mogel še naprej razdajati s takim navdušenjem in veseljem kot je bilo značilno za vse njegovo duhovniško življenje. Spremljali ga bomo s hvaležno molitvijo, da bi čutil Božjo pomoč in Marijino varstvo!

SLOMŠKOV DOM

Občni zbor

V nedeljo 25. marca je bil na 41. občnem zboru Slomškovega doma izvoljen odbor, ki mu predseduje mag. Pavel Brula. Novi predsednik je sin pok. Janeza Brule, ki je pred petdesetimi leti prevzel vodstvo ustanove.

Pred uradnim začetkom zbora se je predsednik Marko Selan s spominskimi besedami in molitvijo spomnil pokojnih v Slomškovem domu v preteklem letu: Andreja Škerlj, Edvard Seljak, Katica Košir Potočnik, Marija Javoršek Koželnik in Štefka Žonta Smole.

Po uvodnih formalnostih so sledila poročila odborov: tajnice, blagajnika, kulturnega referenta, gospodarja, gospodinje, za Slomškovo šolo, za mladinski organizaciji SFZ-SDO in za mladce in mladenke ter farnege odbora. Predsednik Marko Selan se je ozrl na razvejeno delo v Domu v preteklem jubilejnim letu, ki je močno odsevalo v poročilih odborov in vzbujalo občudovanje in zahvalo. Izpostavil je skupinsko delo odbora in sodelovanja mnogih članov in članic. Vse dejavnosti je spremljala kronika ne le v našem časopisu, temveč so imele močan odmev tudi v Sloveniji na Radiju Ognjišče in njegovi spletni strani. Marko Selan, ki po dveh ter-

minih zapušča predsedništvo, se je zahvalil za zvesto sodelovanje odboru in družini za razumevanje in pomoč.

V imenu nadzornega odbora je dr. Boris Štrfček pohvalno ocenil delo odbora in poudaril, da se Slomškov dom ohranja in napreduje, ter zato članstvu predlaga sprejem vseh poročil.

Po opravljenih volitvah se je predstavil odbor Slomškovega doma v naslednji sestavi:

Predsednik mag. Pavel Brula, podpredsednik Marko Selan, tajnica dr. Marjana Poznič Mazières, blagajnik cont. Miha Bokalič, podblagajnik Aleks Cestnik, gospodar Aleks Kastelic, gospodinja Veronika Javoršek, kulturni referent cont. Marcel Brula, mladinski referent Toni Javoršek, institucionalna referentka prof. Neda Vesel Dolenc, odborniki: prof. Mateja Hribar Šmalc, župnik Franci Cukjati in Branko Marinič. Nadzorni odbor: dr. Boris Štrfček in cont. Gregor Hribar.

Novi predsednik mag. Pavel Brula se je najprej zahvalil odhajajočemu predsedniku, nato pa nakazal delovno smer v novem obdobju: skrb za mladi rod, prihodnost Slomškovega doma.

J.T.

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Rešitev

Je neizmerno. Je neskončno. Je za vse. Ne moremo ga izmeriti. Zavest božjega usmiljenja nas drži pokonci. Vsi ga potrebujemo. On naj bo z nami usmiljen. Če On to ni, kdo bo mogel biti. A On nam odpušča in nam s tem pokaže svoje usmiljenje.

To je tudi razlog, da človek nikdar ne obupa. Bog in božja dobrot, božje usmiljenje in odpuščanje je večje kot pa človeška slabost in naši greh. On je sicer nad nami, a je za nas. Večkrat nam je že skušal dopovedati in pokazati, da je usmiljen. Od nas nikdar ni pričakoval kakšnih popolnih odločitev. Kot Stvarnik nas dobro pozna in ve, do kje in do kdaj more računati na nas.

Na nas same sploh ne moremo računati, vedno pa moramo na Njegovo usmiljenje.

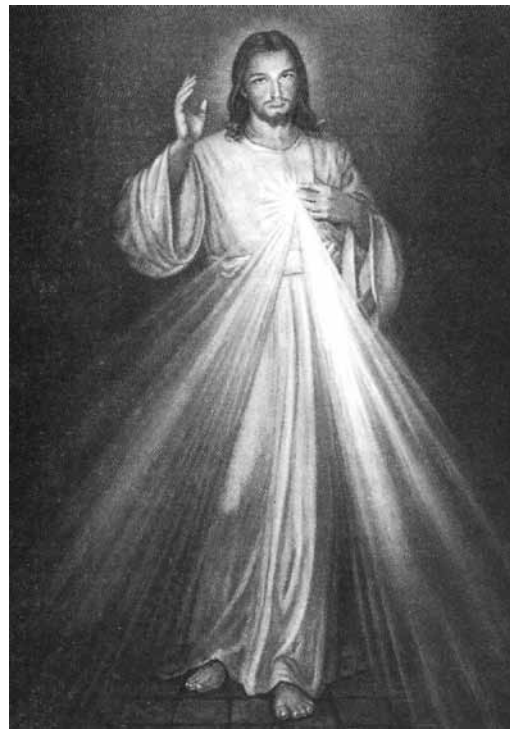
Ime Janez Krstnik, ki je bil očiščen izvirnega greha že pred rojstvom, ob Marijinem obisku Elizabete, v hebrejščini pomeni: Bog je usmiljen.

Isto je Jezus večkrat pokazal, ko je grešnike odpustil s preprostimi besedami: ne greši več. Najbolj gotovo pa je to božje usmiljenje pokazal desnemu razbojniku, ko mu je obljubil, da bo še isti dan z Njim v božjem kraljestvu.

Ni brez pomena, da je sveti Faustini Kowalski naročil, naj vsemu svetu pove, da je Bog neskončno usmiljen.

Bodite usmiljeni, da boste usmiljenje dosegli. To je pogoj, da bo Bog usmiljen tudi z nami. Vsi ga tako potrebujemo, zato bodimo taki tudi do drugih. In oni bodo taki do nas. Odpuščajmo, razumimo in bodimo usmiljeni. Taki naj bodo z nami tudi drugi.

Sami sebi hočemo dobro, enaki bodimo do drugih. Oni so nam enaki. Z njimi bodimo, kakor naj oni bodo z nami.

PRISTAVA

Tombola 2012

Ves teden smo slišali na radiju ali po televiziji, da bo konec tedna oblačno in celo dež! Vsi Pristavčani in tudi sosede in prijatelji, smo lahko le upali, da se napoved ne bo uresničila. In, hvala

čeli zasedati mize, da bodo čim bližje komisiji in tako hitro preverili tablice, ko bodo zadeli tako zaželeno tombolo! Končno sta ob štirih naša napovedovalca (Andrej Golob in Dominik Oblak) toplo

da Maček delili dobitke, medtem ko je Andrej Conde to preverjal.

Pred končnim klicanjem številke za tombolo je bil kratek odmor, med katerim smo lahko segli po dobrotah, ki so jih pripravile mamice, in po okusnih čevapčičih. Vsem smo hvaležni, in se priporočamo za v prihodnje!

Ko se je klicanje številke za tombolo začelo, je publika kar nestrpno poslušala in jih črtala na tablicah. Številke so se vrstile ... kar na enkrat pa se je slišalo »TOMBOLA« in približali sta se kar dve gospe: morali sta na žreb za prvi dobitke! Končno je ena dobila televizijo in druga pa pralni stroj. Hvaležni gospe sta darovali nekaj denarja za našo drago Pristavo, za kar smo se jima zelo zahvalili. Potem so se začele vrstiti še druge tombole in vsakemu, ki je nekaj dobil, se je pojavil lep nasmeh na obrazu. Po končani tomboli so se prisotni veseli vrnili domov.

Hvaležni smo Bogu za tako lepo preživet dan; in pa vsem, ki so omogočili, da se je naša vsakotletna tombola tudi letos izvršila. Gotovi, da jo bomo drugo leto zopet pripravili, vas že vnaprej tudi toplo vabimo!

pozdravila vse navzoče in začela s klicanjem številke! Seveda so imeli najmlajši posebno mesto, ker so bili ti odgovorni za srečo vseh prisotnih: delali so vrsto, da bi smeli zavrteti številke!

In tako so počasi začele pojavljati kvaterne in činkvini... Kar po vrsti sta Tatjana Golob in Maj-

Bogu, se ni!

Jutranja zarja nedelje 11. marca je vse presenetila! Hitro smo zaključili zadnje podrobnosti: pripravljanje dobitkov, postavljanje miz in čiščenje naše zelene Pristave.

Ob treh popoldan so lahko Pristavska družina in sosede za-

LILA PRAP V ARGENTINI

Teden slovenske ilustracije

Umetnica Lila Prap

Lila Prap je umetniško ime samostojne umetnice Lilijane Praprotnik Zupančič. Živali so tako kot otroci nepokvarjene, tako zelo prvinske in pristne. Vse so ji enako ljube, a vsako nariše največkrat enkrat ali dvakrat, potem si poišče drugo. V številnih slovenskih otroških revijah buri domišljijo in znanje najmlajših bralcev, ki jih vznemirja s čudovitimi ilustracijami, literarnimi prispevki in miselnimi orehi, izmišlja nove živalske vrste ali kakšno strašno zavito uganko. Več kot deset del za otroke je objavila tudi v knjižni obliki.

Otroci preprosto uživajo v besednem poigravanju, metaforah, polnih barvah sonca, hudomušnih izrazih in igrivostjo živalskih figuric. Kot pravijo kritiki, podobe ljubkih živalic, ki že na daleč kričijo, da je njihova „mati“ Lila Prap.

Lila je po poklicu arhitektka, vendar se že dolgo let preživlja z ustvarjanjem za otroke. Z ilustracijami je opremila oziroma

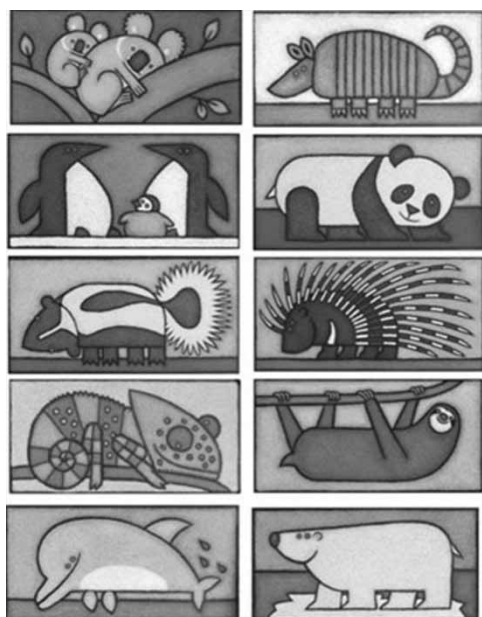

Tudi v španskem prevodu

Lila Prap sodelovala tudi pri projektiranju otroške bolnišnice v Wiesbadnu v Nemčiji.

Lila Prap je ena redkih ustvarjalk, ki govori čisto razumljiv in zelo zabaven

jezik. Svojo ustvarjalno pot je pričela v času, ko se je ilustracija osvobajala tradicionalnih slogovnih in estetskih zahtev in je odpirala prostor novim likovnim normam. Brez dvoma je »žlahtna« umetnica, pesnica, pisateljica in ilustratorica, našla svoj prostor pod soncem. Ustvarjalnost Lile Prap raste iz univerzalnega, splošnega in objektivno resničnega sveta. Zato ni naključje, da je mednarodno zanimanje za njeno delo izjemno. Prevodi knjig se uvrščajo med najbolj priljubljena dela za otroke kar v 38 državah na vseh kontinen-

Nekatere njene stvaritve

tih v okoli četrtilijona izvodih, na Japonskem so oblikovali celo njeno blagovno znamko. Prejela je vrsto pomembnih nagrad doma (nagrajenka Prešernovega sklada leta 2011) in na tujem, bila večkrat nominirana za nagrado Astrid Lindgren in Andersenovo nagrado; njene like in zgodbe srečujemo v gledališču, poslušamo jih po radiu, beremo doma in v šoli ali vse to priložnostno doživljamo tudi v slovenskih galerijah.

V založbi Unaluna so izšli v španščini prevodi štirih slikanic: *Zakaj?*, *1001 Zgodbe*, *Dinozavri?*, *Zakaj? Psi*.

Veleposlaništvo Republike Slovenije bo ob njenem gostovanju organiziralo teden slovenske ilustracije v Buenos Airesu, kjer bo potekalo več dogodkov in aktivnosti. Več o programu bomo objavili v naslednji številki.

Jakopičeva nagrada

V avditoriju Moderne galerije so ta torek, 10. t. m. uri podelili najvišje nacionalno priznanje za likovno umetnost, Jakopičevo nagrado, ki jo je letos prejel slikar Zmago Lenardič.

Umetnik sodi med redke sodobne slikarje, ki s širšim razumevanjem slikarstva in z vključevanjem novih medijev na izvirni način razmišlja o bistvu nastajanja umetnine.

Lenardičeve vizualne stvaritve nosijo močan potencialni energijski naboj in delujejo kot čutno-intelektualni spodbujevalci, ki se v razstavnem prostoru polno izrazijo šele v dialogu z gledalcem.

Lenardičevi vizualni dogodki razkrivajo položaj, v katerem se je z nepoglobljenim odnosom

do modernizma znašel domnevno avantgardni postmodernizem, kakor so ga med drugim omogočili elektronski mediji. Trajnost klasične slike je v njegovem delu soočena s predstavami podob v vsakokrat različnih samostojnih postavitvah.

Njegova ustvarjalnost si z umetniškim dialogom s preteklim in sočasnim razumevanjem likovnega poseganja v prostor in čas zasluži širšo pozornost, je že leta 2004 zapisala žirija za Župančičevo nagrado.

Med Lenardičeve zadnje postavitev sodi lanska razstava »Second Life« v Kostanjevici na Krki. Avtor je postavitev naslovil po likovnemu delu, ki tematizira navidezno resničnost svetovnega spleta, ter jo zasnoval v skladu z zgo-

dnjegotskim arhitekturnim okoljem razstavišča nekdanje samostanske cerkve.

Zmago Lenardič (1959) se je rodil v Ljubljani. Med letoma 1979 in 1984 je na ljubljanski Filozofski fakulteti študiral filozofijo in sociologijo, nato pa še slikarstvo na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost. Na akademiji danes predava oblikovno zasnovu in slikarstvo.

Nagrado Riharda Jakopiča za dosežke na področju likovne umetnosti podeljujejo Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov, Akademija za likovno umetnost in oblikovanje, Slovensko društvo likovnih kritikov in Moderna galerija.

Lani je nagrado prejel slikar in grafik Berko.

CELEIA

Mesto pod mestom

Da se sprehodite po tlakovani rimski cesti ter občudujete »in situ« ohranjene rimske freske in marmorne kipe, vam ne bo treba v Pompeje, ampak le v antično Celejo.

Celeia - mesto pod mestom je edinstveno arheološko najdišče v Sloveniji, ki domuje v podzemlju današnjega Celja. »Arheologi so na začetku obnovitvenih del Knežjega dvora naleteli na največje, najlepše, najimennitnejše ostanke antičnega mesta Celeja, razstava v kleti Knežjega dvora pa je danes največja predstavitev ostankov Celeje *in situ*. Obiskovalci si lahko ogledajo največji del tlakovane rimske mestne ulice na Slovenskem, ostanke dveh rimskih vil, rimskega obzidja, mestnih vrat, čudovite kipe, freske, ostanke srednjeveške palače in še marsikaj drugega,« mamljivo zvenijo besede Damirja Žeriča, poznavalca Celeje in vodnika po razstavi, ki kamnitim ostankom antičnega mesta vdihne dušo in meso ter celjsko podzemlje zapolni z zgodbami.

Osrednji magnet razstave je tlakovana rimska mestna ulica iz 3. stoletja, ki je – široka dobrih šest metrov, skupaj z obcestnima jarkoma in pločnikom pa 14 metrov – tekla v smeri zahod–vzhod. Rimska cesta se ne svetljuje na jasnem nočnem svodu nad Celjem, ampak v podzemlju tretjega največjega slovenskega mesta, zaradi odvodnjavanja pa je »gospa« častitljive starosti danes nekoliko valovita. »Stalno vzdrževana prevozna površina je bila za tiste čase prava avtocesta, ki je povezovala Akvilejo, Emono, Celejo in Petovionio. Poteka pod današnjo Gosposko ulico, pod katero je ohranjena rimska kanalizacija, ki je še vedno delno v uporabi,« razloži Damir in pokaže na bližnji pokrov rimskega kanalizacijskega jaška.

Pod rimsko »avtocesto« se skrivajo ostanke najstarejše rimske ceste iz sredine 1. stoletja, »torej sto let po Asteriksu in Obelisku, za lažjo časovno orientacijo«, na delu vozišča katere so še danes vidni ostanke kolesnic, »podobno kot v Pompejih, s tem da lahko privarčujete 200 evrov za vozovnico in obiščete Celejo«. Pot bo res precej krajša in cenejša, Damir pa brž navrže, da lahko tudi ob freskah iz 1. stoletja, ki so edine *in situ* postavljene rimske freske v Celju, potegnemo vzporednice s pompejskimi freskami, imitacija arhitekturnih elementov v rdečkasti barvi pa je dokaz o barvitosti antike.

Rimsko cesto sta objemali severna in južna vila. V 21. stoletju ostanke atrijskih lepotic pričajo o poselitvi in živahni obrtniški dejavnosti znotraj njunih zidov v obdobju od 1. do 4. stoletja. V bližini severne rimske vile je stal forum, središče antične Celeje, kjer danes najdemo trg Celjskih knezov in zahodni del Prešernove ulice, zasebni prostori te vile pa segajo vse do današnje stavbe Mestne občine Celje.

Celeja si ni zaslužila le primerjave s Pompeji, ampak tudi s Trojo, saj jo je v času, ko je na ruševinah antične Celeje raslo srednjeveško Celje, slavni popotnik Paolo Santonino poimenoval *Troia secunda* - mala Troja. K temu so ga nagovorili številni čudoviti marmorni ostanke, ki še

danes osupnejo s svojo nedolžno belino. Eden največja eksponatov je marmorni kip rimske dame s konca 1. ali iz 2. stoletja. »Grofje Celjski očitno niso bili samo dobri 'politiki in gospodarstveniki', če lahko temu tako rečem, ampak tudi

ljubitelji in mecenji kulture in umetnosti. V duhu renesanse, torej odkrivanja antike in varovanja starodavnih spomenikov, so ta kip vzdali v nišo pri glavnem vhodu v palačo in ga postavili na ogled, zato ga uvrščamo med najstarejše lapidarne postavitev pri nas. To je lep dokaz, da bi se dvor grofov Celjskih lahko razvil v glasnika renesančnih idej na Slovenskem.«

Protiutež ženskemu kipu sta marmorna torza vojaških cesarjev na prehodu iz 1. v 2. stoletje, ki pa so ju z izumrtjem cesarskega kulta in z naraščajočim vplivom krščanstva v 4. stoletju uporabili kot gradbeni material za temelje poznorimskega stolpa. Pri gradnji mestnih vrat so prebivalci v duhu improvizacije uporabili vse, kar so imeli pri roki - ostanke foruma, svetišča, grobnic, kipe ... Z gradnjo obzidja in mogočnih mestnih vrat s stolpoma se je vhod v mesto s 14 zožil na štiri metre, kot osnova za gradnjo srednjeveškega stolpa pa so služili tudi ostanke rimskega obzidja iz časa pozne antike, ki se je šopirilo z debelino šest metrov in višino osem metrov, a kljub svoji veličini s prihodom Gotov, Hunov in nazadnje Slovanov konec 6. stoletja, ni ustavilo zatona antične Celeje.

Zadnji arheološki ostanek antične Celeje pred prihodom Slovanov je izjemno dobro ohranjen nagrobnik domnevno celjskega škofa Gaudencija. Plošča z začetka 6. stoletja z izklesanimi Gaudencijevimi začetnicami, njegovim škofovim znamenjem in dvema pavoma kot simbolom nesmrtnosti in moči je edini škofovski napis, ki izvira iz nekdanje rimske province Norik in dokazuje, da je bila Celeja škofij-ski sedež.

Razstavo *Celeia - mesto pod mestom* si je trenutno mogoče ogledati v času javnega vodstva ob sobotah ob 11. uri, kmalu pa bo - opremljena z informativnimi tablamami v slovenščini in angleščini - kot stalna razstava na ogled vse dni v tednu. »Ogled razstave se v podzemnem hladu poleti prileže namesto sladoleda, kljub nižjim temperaturam pa vam bo ob odličnih vodnikih tako toplo pri srcu, da boste odvrgli še tisto, kar boste imeli oblečeno,« iz svoje zabavne kože ne more Damir, ki še vprašanju o odzivu obiskovalcev doda šaljivo - a realno - noto: »Ko pridejo Italijani, ki se doma na vsakem koraku spotikajo ob rimske spomenike, navdušeno vzdihujejo Che bello!«

100 LET

Vinetoujev brat odšel v večna lovišča

V soboto, 30. marca 1912 je na svojem domu, vili Shatterand v Radebeulu pri Dresdnu umrl Karl May.

Povsem običajen zastoj srca je prekinil dolgoletno popotovanje Old Shatterhanda oziroma Kara Ben Nemsija - potem, ko mu Komanči. Šošoni, Suji

in razni zlikovci na Divjem zahodu ali v Jutrovi deželi niso mogli do živga.

Njegovo smrt so časopisi objavili 1. aprila in zdelo se je, kot da gre za šalo. A na žalost je bila vest resnična.

Karl May je imel mnogo občudovalcev tudi med

Slovenci. In ker smo bili že tedaj prava časnikarska velesila - imeli smo kar pet slovenskih dnevnikov in še kakšnega nemškega na milijon štiristo tisoč prebivalcev - je njegova smrt odmevala tudi pri nas. In po sto letih je še vedno aktualen.

NOVICE IZ SLOVENIJE

BREZPOSELNOST

Na Zavodu RS za zaposlovanje je bilo marca prijavljenih 110.859 brezposelnih oseb, kar je 3,6 odstotka manj kot februarja. Marca je bila na letni ravni brezposelnost nižja za 2,7 odstotka. V prvih treh mesecih letos je bilo na zavodu v povprečju prijavljenih 113.953 brezposelnih oseb, kar je 0,8 odstotka manj kot pred letom dni.

VEDNO BOLJ PRILJUBLJENO KONJSKO MESO

Veterinarska uprava je na Gorenjskem opravila več hišnih preiskav, saj naj bi obstajala velika verjetnost, da v Slovenijo prihajajo nekdanji športni konji iz Italije in da se ti konji nezakonito zakoljejo in predelajo v mesne izdelke. Veterinarji so zaplenili 718 kilogramov konjskih salam in konjskega mesa ter zapečatili več opreme za proizvodnjo mesa. Iz najdenih dokumentov in mikročipov so veterinarji razbrali, da je za te konje veljala prepoved klanja in uporaba njihovega mesa za prehrano ljudi.

23.000 PROMETNIH NESREČ

Policija je v lanskem letu obravnavala več kot 88.700 kaznivih dejanj in skoraj 23.000 prometnih nesreč, je na tiskovni konferenci ob predstavitvi poročila o delu policije za leto 2011 pojasnil generalni direktor policije Janko Goršek.

OBISK NA KOSOVU

Minister za obrambo Aleš Hojs je zaključil obisk pri slovenskih vojaki na Kosovu. V ponedeljek 9. Je dopoldan je prispel v vojaško bazo Villaggio Italia, kjer se je srečal s poveljnikom večnacionalne bojne skupine Zahod Andreo Borzago. Po srečanju sta oba poudarila pomembnost prispevka slovenskih vojakov na tem območju. Hojsa so na obisku spremljali načelnik generalštaba Slovenske vojske (SV) Dobran Božiča in trije člani odbora DZ za obrambo. Kot je dejal po srečanju, sta z Borzago govorila o sodelovanju slovenskega kontingenta v okviru omenjene večnacionalne bojne skupine.

PO SVETU

FRANCOSKA VOLILNA KAMPANJA

V Franciji se je uradno začela kampanja pred prvim krogom predsedniških volitev 22. aprila. Zadnje raziskave javnega mnenja za prvi krog napovedujejo zmago sedanjega predsednika Nicolasa Sarkozyja. Ali bo Sarkozy v Elizejski palači ostal še pet let ali ga bo zamenjal socialist Francois Hollande, pa bo jasno šele po drugem krogu 6. maja. Sarkozyju je v zadnjih tednih uspelo prehiteti Hollandea in glede na javnomnenjske raziskave si lahko v prvem krogu volitev obeta okoli 30-odstotno podporo. Socialist za njim zaostaja za od eno do štiri odstotne točke. Po drugi strani pa raziskave še naprej napovedujejo zmago Hollandea v drugem krogu. Zanj naj bi namreč glasovalo med 53 in 55 odstotkov francoskih volivcev.

CARIGRAD

Napetosti na meji med Sirijo in Turčijo se stopnjujejo. Sirske vladne sile so streljale na begunsko taborišče na turški strani meje, pri čemer je bilo ranjenih več ljudi. Sirski aktivisti poročajo celo o dveh mrtvih. Sirski vojaki naj bi streljali na upornike, ki so poskušali pobegniti preko meje v begunsko taborišče. Napetosti na sirsko-turški meji se stopnjuje pred prihodom posebnega odposlanca Združenih narodov in Arabske lige za Sirijo Kofija Annana in ameriških senatorjev Johna McCaina ter Joeja Liebermana, ki naj bi v torek obiskali taborišče sirskih beguncev v Turčiji.

FUKUŠIMA

Iz poškodovane japonske jedrske elektrarne Fukušima je ponovno izteklo približno 12 ton radioaktivne vode. Upravitelj elektrarne, tokijsko energetska podjetje Tepco, je sporočil, da je nekaj onesnažene vode morda steklo tudi v Tihi ocean. Razpoko so našli na cevi, pritrjeni na začasni prečiščevalni sistem. Tepco je še sporočil, da je voda, ki je iztekla v morje, že šla skozi del očiščevalnega procesa. Iz omenjene jedrske elektrarne je v zadnjih nekaj mesecih že večkrat uhajala radioaktivna voda. Japonska vlada pa trdi, da so reaktorji pod nadzorom.

KOSOVO

Na Kosovu so v zadnjih dneh zabeležili več incidentov. Med drugim so neznanci popisali stene pravoslavnega samostana Dečani, obstreljevali pravoslavno cerkev v kraju Pećane ter izstrelili svetlobno raketo na pravoslavno cerkev v Prizrenu. Preteklo sredo so napadli tudi vozili srbske vladne delegacije, ki je prispela na pogovore v Prištino, pri čemer je bil en član delegacije lažje poškodovan. Kosovska policija je v zvezi s tem incidentom pridržala dve osebi, a so eno že izpustili.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI SLOVENSKI FANTJE ZBORUJEJO

V nedeljo, 2. aprila je bil v Slovenski hiši občni zbor SFZ. Dosedanji odbor je prosil za podaljšanje delovne dobe do julija, ko bi bil redni občni zbor že z delegati odsekov. Odbor je predlagal tudi spremembo načina volitev delegatov.

Po dolgi debati je zbor potrdil dosedanji odbor, glede načina volitev je bilo pa sklenjeno, naj se v teku enega meseca skliče zastopnike odsekov, ki bodo določili način volitev.

Predsednik SFZ Jernej Tomazin je imel nato daljši govor ... »V delovni program smo si zastavili kot glavni cilj tega leta dati pobudo in pomagati, da se v vsakemu krajevem središču organizirajo samostojni fantovski odseki, ki bi združili fante po domovih in skrbeli za naraščaj. Slovenska fantovska zveza naj se pa tako preosnuje, da bo povezovala te odseke med seboj, da bo delo smotno in v glavnih stvareh enotno. ...«

Izvajanja predsednika so fantje sprejeli z odobravanjem in s tem potrdili, da bodo z enako odločnostjo kot doslej nadaljevali delo v organizaciji za doseg njenih namenov.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini g. Fedorja Eiletza, sina g. dr. Leopolda Eiletza, in njegove žene ge. Mare roj. Covellio v Bs. Airesu so dobili sinčka. Srečni družini naše čestitke!

Uspeli dramatski nastop slovenske mladine v Slovenski vasi

V nedeljo, 8. aprila je Društvo Slovenska vas v režiji g. Ludvika Štancerja uprizorilo ljudsko igro v petih dejanjih »Otrok taticex«, ki jo je iz nemščine prosto prevedel g. Martin Radoš. S to igro je društvo pričelo svoje letni kulturni program.

Pred igro je predsednik društva Jože Rome pozdravil vse navzoče, ki so napolnili društveno dvorano. V imenu društva je čestital jubilaru g. Martinu Radošu k njegovi 70-letnici. Povedal je nadalje, da se ta igra, ki je delo g. Radoša, danes prvič igra na slovenskem odru in sicer v Slovenski vasi in pri kateri sodeluje sama mladina.

MENDOZA

Slovenski pevski zbor v Mendози pripravlja za Belo nedeljo spominski koncert za pokojnega ravn. Marka Bajuka. Praznik pade prav v osmino pokojnikovega godu. Zato se je zbor odločil, da počasti spomin svojega dolgoletnega pevovodje s koncertom slovenske narodne pesmi v njegovi priredbi. Na programu ima 22 naših najlepših domačih ljudskih pesmi v priredbi pokojnega ravnatelja. Nekaj najbolj zanimivih je izbranih iz njegovih zapisnikov iz cerkniške okolice. ...

Svobodna Slovenija, 12. aprila 1962 - št. 15

OBLETNICA V SARAJEVU

V Sarajevu so se spominjali začetka štiriletnega obleganja izpred dvajsetih let. Vojska bosanskih Srbov pod voditeljem Radovanom Karadžićem je 6. aprila 1992 na pobočja okoli mesta namestila topništvo takratne Jugoslovanske ljudske armade, ki je bila pod nadzorom Beograda. Mesto in njegovi prebivalci so do februarja 1996 živeli v strahu in trpljenju. Središče prestolnice Bosne in Hercegovine je bilo v petek v rdečem. Ob 20. obletnici začetka obleganja Sarajeva, ki je trajalo od leta 1992 do februarja 1996, so v spomin na več kot 11.500 smrtnih žrtev na glavni ulici postavili prav toliko praznih rdečih stolov. Prebivalci so bili tarča topovskih granat ali strelcev ostrostrelcev bosanskih Srbov. Napadi so uničili več kot 35.000 poslopj - bolnišnice, državne ustanove, kulturne in verske objekte, mostove, univerzitetna knjižnica.

RESUMEN DE ESTA EDICION

BECAS PARA APRENDER ESLOVENO

El comité del 48º Seminario sobre la lengua, literatura y cultura eslovenas otorga a la Cátedra de idioma esloveno en la Facultad de Filosofía y Letras de la UBA y a la Cátedra de idioma esloveno en la Facultad de Humanidades y Ciencias de la Educación de la UNLP dos becas para la participación en el seminario, cuyo título es *Ideologías en la lengua, literatura y cultura eslovenas*. El seminario, que está organizado por el Centro de esloveno como segunda lengua/lengua extranjera del Departamento de la lengua y literatura eslovenas de la Facultad de Filosofía y Letras de la Universidad de Ljubljana, tendrá lugar desde el **25 de junio de 2012** (una semana de curso intensivo para los principiantes) -la fecha de inicio para los demás participantes es el **2 de julio de 2012**- hasta el **13 de julio de 2012**. La beca incluye la participación de todas las actividades del seminario y el alojamiento con el desayuno, pero no el traslado hasta Ljubljana, Eslovenia. Más información sobre el seminario en la página web http://www.centerslo.net/l1.asp?L1_ID=5&LANG=eng. Las solicitudes de beca tienen que incluir los motivos de la misma y un breve CV del postulante y deberán presentarse a la profesora Mojca Jesenovec hasta el **15 de abril de 2012** inclusive (via e-mail mojca@podgana.net). Se dará prioridad a los candidatos que en el curso lectivo 2012 asisten a las clases del idioma esloveno en UBA o UNLP. Quienes desean pagar la participación en el seminario por cuenta propia tienen que enviar la solicitud disponible en http://www.centerslo.net/l2.asp?L1_ID=5&L2_ID=128&LANG=eng hasta el **31 de mayo de 2012**.

MILAN POVŠE, 60 AÑOS SACERDOTALES

El 13 de enero de 2012 el presbítero Milan (Emilio) Povše celebró sus sesenta años sacerdotales y un mes antes, el 13 de diciembre de 2010, sus noventa años de vida. Su consagración sacerdotal la recibió del obispo Rožman en la iglesia María Auxiliadora de Ramos Mejía. El trabajo pastoral lo desarrolló en La Plata en San José y en la parroquia Santa Rosa fue párroco durante 18 años. Desde 1973 está en Mar de Ajó, donde trabajó incansablemente ampliando la iglesia Santa Margarita María de Alacoque, la casa parroquial y los salones donde se llevan a cabo las clases de catecismo, y hasta el día de hoy continúa con su tarea pastoral. Construyó las iglesias en La Lucila (Ntra. Sra. del Buen Viaje) y San Bernardo (Ntra. Sra. de Fátima) y en la localidad de Nueva Atlantis la iglesia Nuestra Señora de los Dolores y Santo Sepulcro. El padre Emilio regresó a Eslovenia por primera vez tras 46 años del exilio y ofreció una misa en el lugar donde fueron asesinados los domobranci. El Papa Benedicto XVI tuvo un especial gesto hacia el padre Emilio y en virtud de sus méritos en la promoción y difusión de la fe católica fue nombrado Prelado de Honor de su Santidad. Este nombramiento le fue entregado al presbítero Povše por el obispo de Chascomús, mons. Carlos Malfa. (Pág. 3)

BINGO EN PRISTAVA

El domingo 11 de marzo pasado, por la tarde, tuvo lugar "la Tombola" anual en el centro esloveno de Pristava. Las ternas y cuaternas se formaron y cada uno recibió el correspondiente premio. Tiempo después se oyó "tombola" desde dos puntos; las ganadoras fueron a sorteo para ver quién quedaba con el primer premio. Entre número y número se pudo disfrutar de las delicias caseras y los encuentros con amigos. (Pág. 3)

ELECCIONES EN RAMOS MEJÍA

El domingo 25 de marzo tuvo lugar la 41ª asamblea general del centro esloveno de Ramos Mejía. El presidente saliente, Marko Selan, leyó el informe de lo realizado en el pasado año, con motivo del jubileo de oro de la institución. Tras las elecciones se conformó la nueva comisión, presidida por el Lic. Pavel Brula quién agradeció al presidente saliente e indicó la dirección de esta nueva etapa, ocupándose de los jóvenes que son el futuro del Slomškov dom. (Pág. 3)

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Franci Žnidar** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** Tel.: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar in esloveniau@gmail.com
Za Društvo ZS: Franci Žnidar / **Urednik:** Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Jernej Tomazin, Marjanka Ayerbe Rant, Martin Križ in Veleposlaništvo RS.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: Za Argentino, \$ 500.-; pri pošiljanju po pošti: sivi papir, \$ 635.-; beli papir \$ 710.-; Bariloche; \$ 560.-; obmejne države Argentine, 215.- US dol.; ostale države Amerike, 225.- US dol.; ostale države po svetu, 235.- US dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto, 165.- US dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**
Čeke: V Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750-C1289ABJ Buenos Aires-Argentina / Tel.: (54-11) 4301-5040 / E-mail: info@vilko.com.ar

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucía Bogataj
Monseñor Marcón 3317 B, San Justo
Tel. 4441-1264/1265

TTS VIAJES
Alenka Vivod
5294/3884
155/660/0859 - avivod@ttsviajes.com

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474.

ADVOKATI
Dobovšek & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel./Fax: 4602-7386.

E-mail: jdobovsek@hotmail.com
Dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik. Lavalles 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 / 15-4088-5844 - mariana.poznic@gmail.com

Matjaž Ravnik - odvetnik. Civil., delav., trg. tožbe; pogod., neprem. razpr.; dedišč., zapušč.

Bs. As.: Viamonte 1337 2º D; 4372-6362; Tor/čet 15. do 19.

S. Justo: Perú 2650; 3969-6500; Pond/sred/pet 15. do 19.

mravniki@telecentro.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kocar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Martes y Jueves de 15 a 18 hs. Belgrano 181 - 6º B (1704) Ramos Mejía. Tel.: 4469-2318 Cel.: 15-6447-9683
e-mail: farrerasanac_te@yahoo.com.ar

OBVESTILA

SOBOTA, 14. aprila:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Članska večerja v Slomškovem domu.

NEDELJA, 15. aprila:
Občni zbor Zedinjene Slovenije

ČETRTEK, 19. aprila:
ZSMŽ San Martin vabi na mesečni sestanek v Domu ob 16. uri. Govorila nam bo ga. Vera Podržaj o »Življenju brez omejitev« (Nick Vujicic). Vsi lepo vabljeni.

NAJBOLJŠI TRENER
Jure Zdovc, trener ruskega Spartaka, je postal najboljši trener evropskega košarkarskega pokala. Zdovc se je s svojo ekipo uvrstil na zaključni turnir, 14. in 15. aprila pa bo imel v Himkiju priložnost osvojiti naslov najboljšega

VELEPOSLANIŠTVO

Aprilski kulturni dogodek

Z veleposlaništva Republike Slovenije v Buenos Airesu smo prejeli sledeče sporočilo:

Vljudno vas vabimo na kulturni dogodek, ki bo potekal v **četrtek, 19. aprila 2012 s pričetkom ob 18.30 uri v prostorih veleposlaništva** (Avenida Santa Fe 846, 6. piso), kjer bomo odprli razstavo Marjana Gruma, izvrstnega slovenskega kiparja in slikarja ter poslušali predavanje Carlosa Bizaia, raziskovalca zgodovine slovenskega priseljevanja v provinci Entre Rios in av-

v omenjenem tekmovanju. Spartak je do zdaj izgubil le eno tekmo evropskega pokala, ob tem je zmagal na 15 tekmah, rusko moštvo pa je tudi najboljša obrambna ekipa v tekmovanju. Zdovc je postal četrti najboljši trener s tovrstno nagrado, pred njim so sla-

torja več knjig.
Program kulturnega dogodka bo naslednji: 18.30 - 19.00: pozdravni govor veleposlanika Tomaža Mencina in otvoritev razstave umetnika Marjana Gruma. 19.00 - 19.45: uvodne besede častnega konzula in ogled videofilma »Slovensko priseljevanje v Entre Riosu, Argentina 1879-1888«. 19.45 - 20.15: vprašanja udeležencev. 20.15 - 20.45. klepet.

Prosimo vas, da vašo prisotnost potrdite na telefonsko številko tajništva: 4894-0621.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča
V torek, 3. aprila se je rodil prvorojenec **Tomaž Dobovšek**; očka je Jože Matjaž, mamica pa Andrea Feliz. **Srečnima staršema iskreno čestitamo!**

Smrt
V Slovenski vasi je umrl **Lojze Grbec** (74); v Martinezu (prov. Buenos Aires) pa **inž. Maks Dimnik** (92). **Naj počivata v miru!**

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

Ali tvoj strah božji ni tvoje zaupanje in tvoje pošteno življenje vir tvojega upanja?
(Job 4,6)

Tiho in mirno, kot je živela, je 26. marca v 91. letu vdano zaspala v Gospodu

Marija Zorec roj. Kogovšek

Iskreno se zahvaljujemo prelatu dr. Juriju Rodetu za duhovno pomoč, daritev sv. maše in pogrebni obred; krajevemu župniku Carlosu Barrientos za podeljene zakramente; škofu Vinku Bokaliču za duhovno tolažbo; Ivanu Petkovšku za vestno obhajanje; dr. Fernandi Caracciolo za sposobno in izredno prijazno zdravniško oskrbo in stalno pomoč in bližnjemu sosedu Jožetu Rupniku za pogoste prijazne obiske.

Hvala vsem, ki ste nam bili v tolažbo, jo prišli kropiti in molili zanj. Bog vam ostani vir upanja in sreče!

Žalujochi:
mož **Franc**;
sin **Janez**;
hčerki **Marija z možem Francijem** in **Darinka**;
vnuka **Martin** in **Tomaž**

SLOVENCİ IN ŠPORT

vili Oktay Mahmuti (Benetton), Ilias Zouros (Panellinos) in Aleksandar Petrović (Cedevita). Zdovc se je v Rusijo preselil lani sredi leta, ostal pa bo še dve leti.

IZBOLJŠANI SLOVENSKI REKORD

Slovenska atletinja Tina Šutej je na študentskem mitingu v ameriškem Austinu zmagala v skoku s palico. Šutejeva je preskočila 4,55 m, s čimer je postavila novo slovensko državno rekordno znamko. Za pet centimetrov je izboljšala svoj stari rekord (4,5 m) iz leta 2010 na mitingu v Velenju. Mladinski svetovni podprvakinji iz Pekinga (2006) lanski rekord, preskočila je 4,61 metra, ni bil priznan zaradi neopravljenih dopińške kontrole.

KEGLJAŠKE PRVAKINJE

Slovenskim kegljaškim prvakinjam Lanteksu je spet uspel veliki met. V finalu evropske lige so premagale nemško Victorio iz Bamberga s 5:3 (3423:3392) in tako že četrtič in drugič zapored osvojile prestižno lovoriko. Slovensko-nemški obračun je bil zanimiv do zadnjih lučajev. Po nastopih prvih treh tekmovalk so gostje vodile z 2:1 in imele 24 kegljev prednosti. Potem pa sta odlično zaigrali Brigita Strelec in Nada Savič.

ZAPRAVLJENA PRILOŽNOST

Slovenska moška teniška reprezentanca je zapravila izjemno priložnost za uvrstitev v kvalifikacije za svetovno skupino Davisovega pokala. Na gostovanju v Johannesburgu ni bila kos močno oslabljeni domači vrsti, ki je slavila s skupnim rezultatom v zmagah 4:1. Na svoji strani je imela praktično vse: najboljša posameznika JAR sta odpovedala sodelovanje v izbrani vrsti, zaradi toliko opevanih specifičnih razmer na nadmorski višini je v Johannesburg odpotovala en teden pred dvobojem, da sta se lahko najboljša slovenska posameznika v miru in daleč od domačinov ter gledalcev pripravljala na dvoboj, hkrati pa je prvič v zgodovini in navkljub težkim finančnim razmeram na Teniški zvezi Slovenije s seboj odpeljala tudi športnega psihologa Mateja Tuška. Za Slovenijo sta igrala Blaž Kavčič in Grega Zemlja tako v posameznih tekmah kot v paru.

Adroguejčan bod' pripravljen

21. aprila 2012, ob 19.30 v Slovenski hiši bomo praznovali

BISERNI JUBILEJ

z mašo, srečanjem in zakusko.

Za boljšo organizacijo prosimo vse, ki se bodo slavja udeležili, naj se prijavijo:

Marjan Boltežar (4752-8444); nitobol@arnet.com.ar
Franci Markež (4799-8971); franciscomk@yahoo.com.ar

Popravek? Dopolnilo?

Telefonski imenik Slovencev v Argentini

Vsak se lahko zmoti in vsako delo ima kakšno pomanjkljivost. Če niste navedeni v Slovenskem telefonskem imeniku, ali če je kak vaš podatek napačen, sporočite nam pisno, do 1. maja, na:

esloveniau@sinectis.com.ar

in z veseljem bomo, na najprimernejši način, vaš popravek ali dopolnilo objavili v Svobodni Sloveniji.

Kogar imaš rad, nikoli ne umre, le daleč, daleč je.

Vaše srce naj se ne vznemirja, verujte v Boga in Vame verujte!
V hiši mojega očeta je mnogo bivališč in za pot tja, kamor grem, veste.
(In 14, 1.2.4.)

V večernih urah v soboto 31. marca 2012, v 74. letu starosti, je Bog poklical v večnost našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata, svaka in prijatelja

Lojzeta Grbca

Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki ste prišli pomoliti, posebno bratu msgr. Mirku Grbcu za vse opravljene molitve in mašo na cvetno nedeljo, ter vsem pevcem pri maši.

Žalujochi:
žena **Marija Avanzo**;
hčerka **Kristina z možem Bogdanom**;
sinova: **Viktor z ženo Rosalio** in **Dani z ženo Lučko**;
bratje: duhovnik **Mirko, Janez, Jože** in **Marjan**;
sestri: **Erna** in **Marica**;
svakinje: **Pavla, Marija, Betka** in **Marta**;
svaki: **Mirko, Martin** in **Marjan**;
vnuki: **Jeremija, Avguštín, Martín, Nataša** in **Vanina**;
nečaki in nečakinje z družinami;
Lipovčevo sorodstvo in sorodstvo v Sloveniji.

Buenos Aires, Argentina; Bloke, Loški Potok, Travník, Nova vas in Ljubljana, Slovenija